

**Neumann János Egyetem  
Gazdaságföldrajzi és Településmarketing  
Központ**

**Müller Andor**

**Identitásmenedzsment III.**

**A globalista pénzügyi elit által diktált  
geopolitikai érdekérvényesítés  
hatalomtechnikai játszmái 2024-ben és  
Magyarország helyzete, lehetőségei**



**Magyar Gazdaságföldrajzi és  
Településmarketing Műhely  
Kiadványsorozat 15.  
2024**

Magyar Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Műhely, 15.

# **Identitásmenedzsment III.**

**avagy**

**A globalista pénzügyi elit által diktált  
geopolitikai érdekérvényesítés hatalomtechnikai játszmái  
2024-ben, és Magyarország helyzete, lehetőségei**

Müller Andor

**Neumann János Egyetem  
Kecskemét, 2024**

Sorozatszerkesztő:  
Tózsza István

Technikai szerkesztő:  
Catherine R. Feuerverger

Szerző:  
Müller Andor

Szakmai lektorok  
Korompai Attila  
Tózsza István

**ISBN: 978-615-6435-92-7**

ISSN: 2939-516X

Kiadó:  
**Neumann János Egyetem**  
Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Központ  
Felelős kiadó: Fülöp Tamás Ferenc rektor

# Tartalom

Előszó és bevezetés

A globalista pénzügyi elit történeti kialakulásáról és jelenkori összefüggéseiről

A geopolitikai konfliktusok jelene és jövője – rövid ismertetés és megjegyzések  
Magyarország helyzetével kapcsolatosan

A neoliberais álca szimbolikus bukása: a NatCon konferencia első napja  
(Brüsszel 2024. április 16.)

A jog megcsúfolása: az emberi jogok és az állami szuverenitás, mint eszközök – mikor mi a fontos a globalistáknak? Avagy az illegális migráció kapcsán felmerülő néhány visszasság: Az ukránok visszatoncolásának amerikai megítélése (2024 április végén)

A geopolitika jövője 2024 közepéből nézve, különös tekintettel a szomszédos konfliktussal kapcsolatos eszkalációs veszélyekre és manipulációs hatásokra

A 2024 június 9-i Európai Unió választás következményei: nyomásgyakorlás és nemzeti sorskérdések (illegális migráció, NATO)

A mezőgazdaság, a feldolgozóipar és az értékesítési lánc hazai kiépítésének sorsdöntő stratégiája, avagy: megoldás a nyugati pénzügyi elit EU-n keresztüli nyomásgyakorlására a magyar élelmiszer-ellátás biztonságának jegyében

Az ideológiák parazitáinak egy konkrét, 2024-es példája: Andrew A. Michta és a nacionalizmus ideológiájának háborús felhasználási terve, kihasználása a globalista pénzügyi „elit” érdekében

Az uralkodó perspektíva, avagy a különböző hatalomtechnikák összefonódásainak megértése, illetve a globális pénzügyi elit és a Tech-óriások kapcsolata, valamint a jövőre vonatkozó kompromisszumos reményeink dédelgetése és hiábavalóságuk

# **Identitásmenedzsment III. avagy A globalista pénzügyi elit által diktált geopolitikai érdekérvényesítés hatalomtechnikai játszmái 2024-ben, és Magyarország helyzete, lehetőségei**

**Müller Andor<sup>1</sup>**

## **Előszó és bevezetés**

### **Előszó**

Az USA-ban 2025-től kormányzati szinten nemzeti fordulat várható, mely kedvez a jelenlegi magyar nemzeti kormánynak az eddigi ideológiai hivatkozású nyomásgyakorlással szemben, mely mind az Egyesült Államok, mind pedig az Európai Unió felső vezetésén keresztül tapasztalható volt az utóbbi években. Az úgynevezett globalista pénzügyi elit azonban nem adja fel a harcot – mivel szellemi elődeik több évszázadon át konstans módon működtek, ők maguk pedig néhány évtizede egyre nyilvánvalóbban és magabiztosabban építik hálózataikat –, és továbbra is mindent meg fognak próbálni, hogy saját érdekeiket érvényesítsék. Talán kormányzati szinten teret veszítenek az USA-ban, de ahol irányító szerepben maradnak, és „helyzetben” érzik magukat, ott valószínűleg a nyomásgyakorlás erősödését tapasztalhatjuk. Az Európai Unión belüli nyomásgyakorlásuk tehát nem biztos, hogy alább hagy, sőt megerősödhet, mivel a kisebb ideológiai „vadászterület” agresszívabb vadászatot igényel a pénzügyi elit által. De ki hogyan reagál majd pontosan ezekre a változásokra, és mi lesz Magyarországgal? Ezt 2024 végén még nem tudjuk, csupán leírhatjuk azt, ami 2024-ben történt. Innen lépünk majd 2025-ben tovább.

A jelenlegi tanulmánykötetben azt mutatom be, hogy a 2024-es évben milyen kiemelkedő visszاسágok voltak tapasztalhatóak egy olyan közegben, ahol és amikor a globalista pénzügyi elit oldalán állt mind az amerikai, mind pedig az európai uniós politikai vezetés és bürokrácia.

Az első kötetben (Identitásmenedzsment – 2022) ötleteket és filozófiai megközelítéseket hoztam és alkottam a nemzeti identitás kapcsán, a másodikban (Identitásmenedzsment II. – Ideológiák hálójában, 2023) pedig az ideológiai fejlődéseket és harcot, valamint a diplomáciai konfliktuskezelés lehetőségéről írtam, most pedig, 2024-ben a konkrét történésekre alapozva narrálok az eseményeket (Identitásmenedzsment III. – A globalista pénzügyi elit által diktált geopolitikai érdekérvényesítés hatalomtechnikai játszmái 2024-ben, és Magyarország helyzete, lehetőségei).

A jelenlegi (2024-es) tanulmányok címei sorrendben:

- 1.) *A globalista pénzügyi elit történeti kialakulásáról és jelenkori összefüggéseiről*
- 2.) *A geopolitikai konfliktusok jelene és jövője – rövid ismertetés és megjegyzések*

---

<sup>1</sup> NJE Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Központ munkatársa

*Magyarország helyzetével kapcsolatosan*

3.) *A neoliberais álca szimbolikus bukása: a NatCon konferencia első napja (Brüsszel 2024. április 16.)*

4.) *A jog megcsúfolása: az emberi jogok és az állami szuverenitás, mint eszközök – mikor mi a fontos a globalistáknak? Avagy az illegális migráció kapcsán felmerülő néhány visszásság: Az ukránok visszatoloncolásának amerikai megítélése (2024 április végén)*

5.) *A geopolitika jövője 2024 közepéből nézve, különös tekintettel a szomszédos konfliktussal kapcsolatos eskalációs veszélyekre és manipulációs hatásokra*

6.) *A 2024 június 9-i Európai Unió választás következményei: nyomásgyakorlás és nemzeti sorskérdések (illegális migráció, NATO)*

7.) *A mezőgazdaság, a feldolgozóipar és az értékesítési lánc hazai kiépítésének sorsdöntő stratégiája, avagy: megoldás a nyugati pénzügyi elit EU-n keresztüli nyomásgyakorlására a magyar élelmiszer-ellátás biztonságának jegyében*

8.) *Az ideológiák parazitáinak egy konkrét, 2024-es példája: Andrew A. Michta és a nacionalizmus ideológiájának háborús felhasználási terve, kihasználása a globalista pénzügyi „elit” érdekében*

9.) *Az uralkodó perspektíva, avagy a különböző hatalomtechnikák összefonódásainak megértése, illetve a globális pénzügyi elit és a Tech-óriások kapcsolata, valamint a jövőre vonatkozó kompromisszumos reményeink dédelgetése és hiábavalóságuk*

Mindebből jól kiviláglik Magyarország kötéltáncos nehéz helyzete, amit úgy tűnik, hogy csak kevesen értettek meg, és az EU többsége is belefut ismételtlen abba az önfelszámoló logikába, amit a történelem során már többször kijátszottak ellene. Gondoljunk csak arra, hogy a német termelés és az orosz nyersanyag kapcsolata olyan veszélyeket rejt magában az angolszász eredetű pénz-nyomtatás jogát birtokló magánemberek – a nyugati pénzügyi elitnek (röviden: „nyugat”, vagy „pénzügyi elit”) – hegemon birodalmi hatalma szempontjából, hogy ennek megakadályozása érdekében a németeket és az oroszokat mindig kijátszották egymás ellen.

Jelenleg pedig az történik, hogy a termelést átvette Kína, az orosz nyersanyag pedig oda áramlik. Ezt érte el az oroszok elleni szankciókkal a nyugati pénzügyi elit, és ez olyan kihívást jelent számukra, melytől Kissinger óva intett, viszont a kortárs nyugati elit ezt már csak túl későn vette tudomásul. Ennek pedig eskalálódó konfliktus az eredménye, újabb szankciók Kína ellen is, gazdasági és politikai blokkosodás, Európa elszegényedése. Európával fizettetik meg az USA-bázisú globalista pénzügyi elit katonai kalandozásait és így végső soron Európa fizeti meg saját elszegényítésének folyamatát, és már azt is belengették, hogy esetleg Európát belöknék egy mélybe lehúzó háborús spirálba, így pedig az Európaiak pénzén és véréen nyereszkeskednének a pénzurak, mint tették ezt már korábban többször a történelem folyamán.

A történelem rengeteg tanulsággal rendelkezik, de úgy tűnik, hogy ezeket vagy nem ismerik a „demokratikusan” választott döntéshozók (értsd: az irányított demokráciákban a manipulált tudatú szavazópolgárok által megszavazott bábok, akik néhány szuverén vezetőtől eltekintve alapvetően a globalista pénzügyi elitet szolgálják ki), vagy nem is akarják tudomásul venni az úgynevezett „nyugati elitek”, hogy mi a konkrét helyzet, mert ők a magánpénz-birodalom (az

I. világháború előttig a Bank of England, utána a FED, majd különféle szervezeteik, mint a WEF és társaik) örököseinek bábjai, vagyis a globalista pénzügyi elit irányítása alatt állnak. Ilyenkor már érthetőbb, hogy a bábok nem tudnak mit kezdeni a nekik ellentmondó pragmatikus, szuverenista és patrióta elképzelésekkel, a XXI. századi, filozófiai értelemben is megalapozott nemzeti gondolattal, csak gyűlölni tudják, mert az ilyen nemzetek nem akarnak behódolni nekik. De az is lehet, hogy egyszerűen csak lusták a felszínen, a színpadon álló kirakatbábuk – vagyis a médiában szereplő „elitek” – arra, hogy az összefüggéseket és elemző ismertetéseket elolvassák és átgondolják, nem is beszélve olyanról, mint a végig-gondolás és a lehetőségek reális szemlélete. Az okság–szerű következtetéseket pedig (amiben Arisztotelész volt a legjobb – lásd *Metafizikáját*) nemhogy nem látják elvárhatóan jó pár lépéssel előre (mint az a sakkban elvárható, körülbelül 4–8 lépéssel), de még kettőre sem. Helyette durcásan viselkednek, és erőből akarnak megoldani olyan problémákat, melyek végig-viteléhez már nincs meg az az erejük úgy, mint néhány évtizeddel ezelőtt még megvolt, ám ez utóbbit sem hajlandóak belátni, azonban akarnokságukkal csak újabb és újabb problémákat okoznak népeiknek, és minket is magukkal rántanak.

Most majd arról lesz szó közelebbről, hogy milyen visszasságok alapján állíthajtuk azt, hogy ma is olyan kiszemelt birodalmi tartomány vagyunk, mint voltunk korábban évszázadokig gazdasági, politikai, és katonai alapon. Mi magyarok egyszerre gazdasági és politikai/ideológiai összekötetés lehetnénk kelet és nyugat között, de az eszkalálódó katonai szituációban végletes és reánk nézve végzetes lépésekre kényszerítenének minket nyugatról, mi azonban szeretnénk megmaradni bizonyos értelemben békés pufferezónaként kelet és nyugat között. Ám, ha a jelenleg a nyugat által reánk kényszerített szerepből nem kérünk, hanem élni kívánunk a szabad döntés lehetőségével és gazdasági összekötők szeretnénk lenni katonai csatatér helyett, akkor büntetés jár érte: nem lehetünk szuverének, mert nem engedik.

Sajnos nem lehetséges hosszútávú szabadságunk biztosítása, mivel azt a nagyhatalmak (mind keletről, mind nyugatról) csak ideig-óráig engedik, ugyanis geopolitikai szempontból mindig valakiknek fontosak vagyunk. Illúzió a magyar szabadság, de történelmi tapasztalatunk szerint, ha veszítünk is, harcolunk míg van értelme, de ha eleve nem küzdünk szabadságunkért, akkor bármit megtehetnek velünk.

## Bevezetés

Mit jelent 2023/2024-ben a geopolitika? Alapvetően olyan tér-időbeli dinamikus elrendezést nevezek geopolitikai erőternek a XXI. század második évtizedében, mely a nagyhatalmak területei és a közöttük lévő más országok, nemzetek, népek barát-ellenség pozícióit alapvetően – azaz elsődlegesen – a szerint határozza meg, hogy a harcászati fölényt biztosító technológiai és tágabban értelmezett tudományos versenyben az ehhez szükséges nyersanyagbázis és tudástőke hol található meg, és azok milyen módszerekkel szerezhetőek meg. Magyarország ebben keresi a helyét, a számára leginkább kedvezőnek tűnő pragmatikus kapcsolatok segítségével (konnekтивitás és semlegesség) és szuverén, patrióta gazdasági-politikai szemléletet követ a kölcsönösen előnyös megállapodások érdekében.

A régi elképzelés szerint folyik ma is a harc („*Heartland*” – Oroszország nyersanyagaiért), holt ezen már időben túlnőttünk, mivel ez régi korok hagyatéka. Ám itt maradt velünk egy kényszerítő-erő, ez pedig az energia-éhség, mely minden lehetséges energiaforrást fel kíván használni.



Természetesen még mindig fontosak a természetes földrajzi adottságok, mint például a globális „folytópontok”, azaz szűk keresztmetszetek és/vagy kiépített csatornák a kereskedelem és hadászat szempontjából, és persze az olyan típusú természeti adottságok is kiemelten fontosak, amik a globálisan „szüksős erőforrásokra” utalnak, mint az édesvíz-bázis és a csapadékmennyiség, a termőtalaj jó minősége, vagy éppen az olyan jellemzők, mint az átlaghőmérséklet, illetve a szélsőséges időjárási viszonyok előfordulásának ritkasága. Viszont amint a világ „egyre kisebb lett” és szinte minden elérhetővé vált, a technikai fölényt biztosító nyersanyagok váltak domináns fontosságúvá.

A korábbi „nyugati” elképzelés a következőképpen szólt a pénzügyi hatalom szerint, amit most egy leegyszerűsített fiktív monológként írunk le: Megszerezni – és ameddig ez nem megy, bekeríteni – a Föld legnagyobb ismert nyersanyag-lelőhelyét, az úgynevezett „Heartland”-ot, a világ nyersanyag-szívét, mely a jelenlegi Oroszország része, és mindenkit mellénk állítani, akit csak lehet. A gazdasági vetélytársakat pedig le kell nyomni. Aki pedig nem tesz meg mindent a mi érdekeink mentén, azokat *soft* és akár *hard* eszközökkel rá kell kényszeríteni arra, hogy a geopolitikai helyüknek megfelelően működjenek a mi érdekeinknek megfelelően, figyelmen kívül hagyva a saját érdekeiket, veszteségeiket.

Röviden ennyi az akarata „a nyugati globalista elit”-nek. Ezeket a célokat pedig hatalomtechnikákkal (röviden: érdekérvényesítési kijátszásokkal) érik el, mint mondtuk: *soft*, azaz média, vagy kisebb gazdasági nyomással, avagy *hard*, tehát erős gazdasági szanciókkal, sőt katonai fenyegetésekkel, és esetleges erős katonai beavatkozásokkal.

Magyarország geopolitikai helyzete ezért rendkívüli kötéltańcot kényszerít ki a magyar kormánytól. Egyszerre kell a több szempontból számunkra fontos nyugati érdekeket és a keleti lehetőségeket saját érdekeink szempontjából értelmezni és egy nagy sakkjátszma részeként úgy használni, hogy az Magyarország és az összes magyar – a magyar nemzet – érdekeit szolgálja.

De a technika fejlődik, és már nem az a fő kérdés, hogy a fosszilis energiákat magában rejtő Oroszország megszerzése-e a kulcs az ipar és ez által a világlobalom kiépítéséhez (kérdésként vetődhet fel, hogy az oroszok ezt miért nem csinálták meg eddig), hanem sokkal inkább az, hogy az új chipgyártás, akkumulátor-gyártás, kvantumszámítógépek, mesterséges intelligencia-trenírozás, számára milyen nyersanyagokra van szükség, és ezek hol érhetőek el viszonylag könnyedén, kis erőbefektetéssel jó üzletként? Afrika, Dél-Amerika, a mélytengerek nyersanyagai, az Arktisz, és az Antarktisz – ezek azok a helyek, amiket már felismertek a nagyhatalmak, és aktívan versenyeznek érte, bár már máshogyan és mások, mint régebben, azokban a bizonyos gyarmatosító időkben.

Mint említettük, adódott egy nem várt nyersanyag-lehetőség a fémek tekintetében, és hatalmas mennyiségű, szinte tiszta fémtartalmú polifémeket, polimetalikus göböket találtak az óceán mélyén Közép-Amerikától nyugatra (Clarion-Clipperton zóna), és ennek felszínre hozatala történhet óriási halászhálókkal (szinte felszántva a mélytengeri altalajt, elpusztítva sok növényt és állatot), vagy aprólékos babra-munkával, de kisebb profittal (máshol is sok van ebből, a Norvégok például a saját területükön már nekiálltak a kitermelés előkészítéséhez, nem éppen környezetbarát víz alatti „kombájnokkal”). Ez a fém a vízből csapódott ki, a Föld saját kiválasztó-rendszere által, és állítólag oxigént termel. Nem titkolt kérdés az, hogyha ezt a hatalmas mennyiségű fémet itt szinte tiszta állapotában „kiveszik”, kibányásszák, az vajon milyen állapotváltozást fog létrehozni a Föld bizonyos mechanizmusában, mivel nem elhanyagolható mennyiségről van szó. Ez valószínűleg sok szempontból előbb-utóbb mindenki számára egyre

konkrétabban megtapasztalható lesz, akár a gazdasági verseny és a környezethez való hozzáállás szempontjából a profit javára. Ehhez csak hozzáadódik az a logikailag cáfolhatatlan tapasztalat, hogy a Föld felső rétegei alól felhozott és elporlasztott napi több millió hordónyi fosszilis üzemanyag (viccesen „dinoszaurus-juice”) biztosan nem segít azon a levegő-minőségen, amit mi szívunk be.

Összességében óriási anyagmennyiségekről van szó, melyek kitermelése és esetleges térbeli átpozicionálása nem várt eredményekkel járhat magára a Földre és így az élővilágára (extrém esetben nem elképzelhetetlen a Föld forgási sebességének és a Naptól való távolságának lassú változása az emberi behatás nyomására). Gondoljunk csak az űrutazással kapcsolatos hosszú távú tervekre, a hatalmas erőforrás-igényekre, vagy akár a terraformálásra, az exobolygók beépítésére. De már ma is azt tapasztaljuk, hogy mindenki a természet védelméről beszél, mégis szinte mindenféle bányászat és energiafogyasztás felülmúlja a korábit.

Térjünk most át a mindenkit érintő, de a fiatalokat – saját jövőjük okán – rendkívül aggasztó klímaszorongásról a „földközeli”, társadalmi helyzetre. A realista megközelítés szerint: ahol a nyersanyag, ott a szorítás a nyugat oldaláról a nyersanyag-érdekek okán (és most már a kelet részéről is), ahol az ideológiai függetlenség vágya, ott többnyire megjelenik a szorítás az ideológiai érdekek okán, de főként az ideológiákra hivatkozó és a mögé bűvő nagyon is konkrét anyagi érdekek okán.

A világkereskedelemben, világgazdaságban – konnektivitásban, mint semleges politikai viszonyulásban – érdekelt Magyarországot a nyugati globalista elit a saját érdekei szempontjából a saját és a későbbiekben remélt befolyási övezetükre nézve veszélyes precedensnek tartja, amit szerintük ugyanúgy látványosan el kell ítélni és példastatuálás mellett ellehetetleníteni, mint tették ezt a királyok korában a lázadókkal. Ez történik jelenleg az EU-ban, aminek Magyarország szövetséges tagja, ám kettős mércét alkalmaznak vele szemben és jogállamiságot emlegetnek úgy, hogy „más szemében a szálkát is meglátják, de a magukéban a gerendát sem veszik észre” (parafrazeálva: Mt 7,1-12)<sup>2</sup>, vagy másik közmondást használva: „bagoly mondja verébnek, hogy nagyfejű”!

Főképpen ilyen típusú, felháborodásra indokot adó hatalomtechnikai leírásokkal fogok most foglalkozni. Mindezek közben folyamatosan a 2024-es geopolitikai helyzet alakulását is fókuszban tartom.

A kötet főcíme harmadik éve változatlan, jelenleg: „Identitásmenedzsment III.”, alcíme pedig pontosan: „A globalista pénzügyi elit által diktált geopolitikai érdekérvényesítés hatalomtechnikai játszmái 2024-ben, és Magyarország helyzete, lehetőségei”

A jelenlegi (2024-es) tanulmányok sorrendben, néhány magyarázó megjegyzéssel:

#### 1.) *A nyugati pénzügyi elit történeti kialakulásáról és jelenkori összefüggéseiről*

Amikor Nyugat-Európában a királyok könnyelműen kiadták kezükből a pénzkibocsátás/pénzverés jogát magánkézbe, akkor ezzel önkéntelenül is megindult az a folyamat, minek következtében végül a régi szakrális berendezkedés csak formális állapotában – vagy egyáltalán nem –

<sup>2</sup> <sup>3</sup> Miért látod meg a szálkát embertársad szemében, amikor a magadéban a gerendát sem veszed észre?

<sup>4</sup>Hogy mondhatod embertársadnak, hogy hadd vegyem ki a szemedből a szálkát, amikor a magad szemében gerenda van? <sup>5</sup>Képmutató! Előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből, s akkor hozzáláthatsz ahhoz, hogy kivedd a szálkát embertársad szeméből!” <https://szentiras.hu/SZIT/Mt7,1-12> (Letöltés: 2024-10-14)

maradhatott meg. Az uralkodók túlköltekezéseik és egyre növekvő hitelek következtében a pénz által kiszolgáltatottakká váltak, így a valódi hatalmat azok gyakorolták, akik a pénzverés, majd pedig a pénznyomtatás felett rendelkeztek.

## *2.) A geopolitikai konfliktusok jelene és jövője – rövid ismertetés és megjegyzések Magyarország helyzetével kapcsolatosan*

Mit jelent a XXI. század második évtizedében a geopolitika? Alapvetően olyan tér-időbeli dinamikus elrendezést nevezek geopolitikai erőternek a XXI. század második évtizedében, mely a nagyhatalmak területei és a közöttük lévő más országok, nemzetek, népek barát-ellenség pozícióit alapvetően – azaz elsődlegesen – a szerint határozza meg, hogy a harcászati fölényt biztosító technológiai és tágabban értelmezett tudományos versenyben az ehhez szükséges nyersanyagbázis és tudástőke hol található meg, és azok milyen módszerekkel szerezhetőek meg. Magyarország ebben keresi a helyét, a számára leginkább kedvezőnek tűnő pragmatikus kapcsolatok segítségével (konnektivitás és semlegesség) és szuverén, patrióta gazdasági-politikai szemléletet követ a kölcsönösen előnyös megállapodások érdekében.

## *3.) A neoliberais álca szimbolikus bukása: a NatCon konferencia első napja (Brüsszel 2024. április 16.)*

A kettős mérce tipikus példáját mutatjuk be kissé részletesebben egy konkrét esemény kapcsán. Az úgynevezett „nyugati elit” morális felsőbbrendűsége porba hullik, amikor a szabadságot hangoztatják, de azt olyan hagyományos liberális értékek kapcsán, mint a vélemény- és szólás-szabadság betartása és betartatása önmagukra nézve nem tartják kötelezőnek, hanem e helyett a *Cancel culture*-t alkalmazzák, az eltörlés-kultúrát, vagyis az elhallgattatás és ellehetetlenítés nem éppen szabadelvű hagyományát.

## *4.) A jog megcsúfolása: az emberi jogok és az állami szuverenitás, mint eszközök – mikor mi a fontos a globalistáknak? Avagy az illegális migráció kapcsán felmerülő néhány visszásság: Az ukránok visszatoloncolásának amerikai megítélése (2024 április végén)*

A következő hírt hallhattuk 2024-04-30-án: „Az USA nem ellenzi, hogy Ukrajna hazatérésre kényszerítse külföldről a hadköteles állampolgárait”. Az USA-bázisú parazita birodalmi magánpénztőke elitje mindenhol és mindenkor a nekik megfelelő ideológiát hirdetik és követelik ki. Most például az USA *mainstream* ága az ukrán kormány (jegyezzük meg: erősen befolyásolt kormány egy kinevelt színésszel az élen) önálló jogának tekintik, azaz tiszteletben tartandó szuverén nemzeti döntésének, hogy a menekülteket hazacipeltesse meghalni.

Mindig arra hivatkoztak/és máig is hivatkoznak, hogy az emberi jogokat tiszteletben kell tartani. Most azonban – amikor az ő globalista érdekeikről van szó – nem érdekesek az emberi jogok és a liberális szabadságjogok, elismerik az ukrán kormány jogát, hogy a saját népükhöz tartozókat még akkor is a frontra küldje, ha azok ezt nem akarják, és a lábukkal szavaztak ez ellen, elhagyva saját szülőhazájukat, menekülve a halál elől. Most tehát számít a nemzeti szuverén állam joga. Ugyanez azonban – a nemzeti szuverén állam joga – már nem számít a globalistáknak például Magyarországon, velünk szemben emberi jogi kivétlenül van („gender”, illegális migránsok elosztása), a demokrácia és a jogállamiság neoliberális/progresszív liberális/bal-liberális igényű köntösbe öltöztetett politikai furkósbotként (végülis a jogosan járó pénzek visszatartásán keresztül) mintegy megregulázó elvekként, amiket a kirakatban mutogathatnak és a médiafelületeiken és aktivistáikon, politikusaikon keresztül hangoztathatnak.

Az USA-ban a kívánt ideológia és megregulázó eszközkészlet a woke, az EU-ban a neoliberalizmus, Ukrajnában a naciolizmus, hogy harcoljanak a szabad Ukrajnáért (holott gazdasági szempontból már szinte semmi sem maradt ukrán kézen, az embereiket pedig feláldozzák a globalisták profitjáért). Mint azt már korábban írtam:

„A neoliberális globalista elit pontosabb elnevezése a jelenlegi formában: *USA-bázisú parazita birodalmi magánpénztőke elitje*, mely részletezve válaszol arra, hogy hol van jelenleg az erőközpont (USA-bázisú), hogyan működik (bármilyen ideológiát felhasznál saját érdekében, vagyis az ideológiák parazitája és az erőforrások elszívója), mi a célja (világbirodalmi törekvések, globális hegemonia, diktátum), mi a tőkéjének eredete (nemzeteken élősködő magánpénzből tőkefelhalmozás és trükkök általi befolyásolás), valamint, hogy ők önmagukra hogyan tekintenek (uralkodó elitként, mely hálózatokon keresztül irányít és dolgoztatja lobbista-aktivistáit, hűséges kiszolgálóit: pénzügyi, gazdasági, politikai, média és katonai szinteken).” (Müller 2023/2, 9.o.)

##### 5.) *A geopolitika jövője 2024 közepéből nézve, különös tekintettel a szomszédos konfliktussal kapcsolatos eszkalációs veszélyekre és manipulációs hatásokra*

Az illúziók teljes elvesztésének korát éljük. Se az ideológiákban nem bízhatunk (hiszen azok diszkreditáltak önmagukat) se a hosszú távú békében (hiszen forrong a világ és az eszkaláció jelei mutatkoznak), se egymásban (a szociális média gyűlöletáradattá vált), se pedig saját fülünknek, sőt már saját szemünknek sem, hiszen a mesterséges intelligencia mindent megmászhat. Szinte átjárhatatlan véleménybuborékokban élünk, narratívák harcában, a globális hatalomtechnika gépezetének produktumaiként, sőt sokszor tudattalanul annak alkotó részeként. Fontos lenne megérteni néhány összefüggést, ha nem akarunk szellemi rabszolgák lenni.

Olyan korszakban élünk a XXI. század elején, amikor úgy tűnik, hogy szinte bármi megtörténhet. Ez azért lehetséges, mert bizonyos globalista érdekkörök szorult helyzetükben mindent megtesznek, hogy érvényesítsék akaratukat. Befolyásolnak kormányokat, politikusokat, szavazókat, és meggyőzik őket arról, hogy saját országaik érdeke ellenében döntsenek és cselekedjenek, egy bizonyos narratíva, ideológiai mese okán. A háttérben azonban szimpla pénzügyi érdekek állnak, melyekhez a kulcs a hatalom megszerzésén keresztül vezet. Az ő érdekeiket szolgálja már jó ideje az EU parlamentjének többsége. Ennek fényében sokkal érthetőbbé válik az a – saját érdekeit tekintve – irracionálisnak tűnő cselekménysor, mely jól mutatja, hogy mit miért tesz az Európai Parlament és Bizottság az utóbbi években, kezdve a migrációs áradattal, az olcsó nyersanyagokról való leválással, a sorjázó szankciókkal (az oroszok, majd a kínaiak ellen), az amerikai hadiiparnak való kiszolgáltatottságon át, a háborúban álló Ukrajna tagsággal való kecsegtetéséig és finanszírozásáig.

Az eszkaláció hivatalossá vált, és 2024-09-19-én az EU parlamentje nagy többséggel megszavazta (425 igen/131 nem/63 tartózkodással), hogy az ukránok a nyugati fegyvereket az orosz belterületek elleni mélységi célzott csapásokra felhasználhassák. Ez viszont az orosz doktrína ellen megy, és komoly eszkalációval fenyeget, az oroszok belengették az atomfegyverek részükről való használatának jogosságát.

Mi a nyugati szövetségben vagyunk benne, és földrajzi helyzetünk miatt – itt Európa majdnem közepén – nem is lehetünk máshol. Geopolitika érdekeink is ide sorolnak minket, de jobb lenne mindenkinek, ha a morális és emberijogi kioktatás helyett végre nem ellenségként, rakoncátlan, lázadó birodalmi tartományként kezelnének minket, hanem ismét win-win megoldásokra

koncentrálják. Ha Magyarország összekötő pont lehetne nyugat és kelet között, azzal hosszú távon mindenki jobban járna, mint a kontraproduktív szanciókkal és blokkosodással.

A meggyengült Európa az USA-nak is kereslet-csökkenést okoz a kereskedelemben, ami nekik sem jó. Erre azt találták ki a globalista pénzügyi elit, hogy nagy kölcsönöket folyósítanak Európának (és rajtuk keresztül Ukrajnának is, amiből szintén a pénzügyi elit húz hasznot), hagyják ismét dolgozni Európát, és a kamatokon és az újra megnövekvő keresleten keresztül ismét jól fog járni az USA-bázisú pénzügyi elit, megtartva hegemoniáját, vagy legalábbis Európát irányító szerepét. Ez az ukrajnai katonai konfliktus Európa szélén megint olyan, aminek következtében az európaiak munkájának gyümölcseit ismét az USA fogja learatni. Persze csak akkor, ha nem – mindent feltéve egy lapra – inkább háborúba lökik Európa többi részét is. Tehát leszámítva a legrosszabb és a legjobb verziót (világháború versus. függetlenség és gazdasági prosperitás), középuton abban reménykedhetünk, hogy fizikálisan életben maradunk, és dolgozhatunk tovább azért, hogy a globalista pénzügyi elit megtarthassa pozícióit. Azok számára, akik értik a gazdasági-politikai összefüggéseket, ez sovány vigasz, realista pesszimizmus.

#### *6.) A 2024 június 9-i Európai Unió választás következményei: nyomásgyakorlás és nemzeti sorskérdések (illegális migráció, NATO)*

A kettős mérce sajnos gyakorlattá vált a globalista körökben. Egyértelműen tapasztalható az ideológiai – neoliberális – pénzügyi nyomásgyakorlás jogi köntösbe csomagolva (ilyenek például az EU-ban az általánosságban fogalmazó különböző elítélő jogállamisági jelentések, vagy a bejegyzés nélküli ráerőltetett döntések végrehajtásának tagállami felfüggesztése kapcsán a konkrét pénzügyi és jogi büntetések, az úgynevezett „bírósági aktivizmus” formájában). Valódi időálló értékek helyett szituatív érdekek vannak a gazdaságban és ez által a nyugati politikában. Nyugaton ugyanis a gazdaságnak vannak politikusai, keleten pedig inkább fordítva: a politikára épül a gazdaság. Csak jegyezzük meg itt, hogy Magyarország a kettő egyensúlyára törekszik mindkét szempontból: gazdaság és politika egyensúlyára, illetve nyugat és kelet egyensúlyára, ugyanis geopolitikai helyzetünknel fogva (országunk és nemzetünk elhelyezkedése és méretei okán) így kell a nagyhatalmakhoz óvatosabban alkalmazkodnunk és stratégiánkat kialakítanunk, ugyanis a nagyhatalmak előszeretettel használnak ki másokat saját érdekeik mentén – tekintet nélkül mások veszteségeire.

Jelenleg azonban a NATO-n belül kell maradnunk, már csak amiatt is, mert földrajzi adottságaink, geopolitikai helyzetünk okán jobb egy olyan szövetségben lenni, mely szövetségben a körülöttünk lévő országok többsége benne van; különben könnyű célpont lennünk egy esetleges valóban komolyabb nézeteltérés kapcsán, mely már nem állna meg a média-befolyás és a gazdasági nyomásgyakorlás határain (ahol és amiben jelenleg van Magyarország), és könnyen katonai konfliktussá fajulhatna.

Az EU-ban való maradásunk a záloga, hogy, mint az EU piacának kapuja, gazdaságilag érdekesek vagyunk a keletnek, bár ezt a kaput az EU könnyen bezárhatja valamilyen szankcióval. Ennek ellenére, elsődleges a magyarok létbiztonsága a gazdasági biztonsághoz képest, a magyar nemzet hosszú távú megmaradása a jólét rövidebben vagy hosszabb tartó gazdasági ciklusaihoz képest.

#### *7.) A mezőgazdaság, a feldolgozóipar és az értékesítési lánc hazai kiépítésének sorsdöntő stratégiája, avagy: megoldás a nyugati pénzügyi elit EU-n keresztüli nyomásgyakorlására a magyar élelmiszer-ellátás biztonságának jegyében*

A növénytermesztésre épülő állattenyésztés (fenntartható körforgásos rendszerben), és mindkettőnek a feldolgozóipara illetve értékesítése az a lehetőség, ami erős és ki nem használt potenciállal rendelkezik Magyarországon. A feladat ezek állami elősegítése (például alacsony kamatozású nagy összegű hitelek egy konkrét stratégia mentén), és ennél is fontosabb a lakosság patriotizmusának erősítése, a lehetőleg 100%-ban hazai előállítású és feldolgozású termékek preferálása a vevők részéről (mint például Franciaországban, Olaszországban). Ki lehetne kerülni a külföldi termelési, feldolgozó és értékesítési láncokat, mely utóbbi nemzetközi boltok extraprofitjuk által lefölözik a magyarok pénztárcáját, háttérországaik politikusai pedig nem éppen barátságos döntéseket hoznak irányunkba.

Ezt csak úgy lehet megoldani, ha tudatosítunk, jó minőséget állítunk elő, megfizethető áron, és ehhez kapcsolódóan eleinte mindenféle marketing-stratégiával kiállunk a hazai termelés mellett. A fenntarthatóságot is az szolgálja, ha minél közelebb termelik, tenyésztik és dolgozzák fel az általunk elfogyasztott élelmiszert.

A fenntarthatóságot és az ökológiai lábnyom csökkentését az biztosan nem szolgálja, ha a Föld másik feléről exportálunk mindent, például szinte ismeretlen növényeket, vagy olyasmiket, amiket mi is elő tudnánk állítani. Ez utóbbi nem csak nem fenntartható, de egy felelősségteljesen, gyermekei jövőjéért aggódó szülő joggal tart felháborítónak.

8.) *Az ideológiák parazitáinak egy konkrét, 2024-es példája: Andrew A. Michta és a nacionalizmus ideológiájának háborús felhasználási terve, kihasználása a globalista pénzügyi „elit” érdekében*

A globalisták érdekeinek mentén hol ezt, hol pedig azt az ideológiát használják fel, tér–idő függően aktualizálják, és ugyanakkor filozófiai szemszögből sajnos: használják el. Ezt az állítást igazolja most vissza Michta cikke. Az ideológiák – régi formái: konzervativizmus, liberálisizmus, kommunizmus, és mai formái: nacionalizmus (ehhez képest az általam preferált „nemzeti identitás” a konzervativizmus és nacionalizmus „puhább”, modernizált XXI. századi kortárs formája), neoliberalizmus, neokommunizmus – lelepleződtek, mert a globalisták kezében elhiteltelenedtek, ugyanis a manipuláció hátterében mindig anyagi és hatalmi érdekeik álltak és állnak. Filozófiai szinten felismerhető a globalisták viselkedése, és lelepleződésükkel elvették a hitet az emberektől, hogy van valami magasabb rendű cél, mely érdekében érdemes élni, és mely túlmutat az egyes emberen, célt ad és értelmet az életnek. A globalisták és szervezeteik behálózzák a világot, de hinni nekik már nem lehet, elhiteltelenedtek. Az ideológiáknak nem ez a típusú globalista-aktivista szócső a megfelelő forrása, ám szinte minden médiaforrást a globalisták uralnak, és sikeresen alkalmazzák a „Cancel culture”-t, vagyis az „eltörlés-kultúrát”, az elhallgattatást, elnémítást, puha vagy akár erős eszközökkel.

9.) *Az uralkodó perspektíva, avagy a különböző hatalomtechnikák összefonódásainak megértése, illetve a globális pénzügyi elit és a Tech-óriások kapcsolata, valamint a jövőre vonatkozó kompromisszumos reményeink dédelgetése és hiábavalóságuk*

A globalista elit nem tűri a szabad, független patrióta nemzeteket, vagyis nem engedi birodalmi szándékuk, hogy tőlük független szuverén országok létezzenek, ha lehetséges őket provinciává tenni és nem jelentenek túl nagy falatot. Alapvetően világkormányban gondolkoznak, de nem mindenki hódol be nekik, sőt néhányan össze is fogtak ellenük. Ilyen például a BRICS+ országok csoportja, melyek nem tartják be a globalisták szankciós követeléseit. Ennek eredménye a jelenlegi blokkosodás. A népek igazi érdeke viszont a globális szabadkereskedelem és a béke

lenne, de ez éppen, hogy ellene megy a globális hatalomért folyó minden áron megvívandó harcnak, mely a globalista elitek pozícióiért és érdekeiért zajlik. A nép valódi érdeke pedig nem érdekli a globalista elitet.

A pénzügyi elitekkel való békéért cserébe a Tech-óriások részt engednek át a kommunikációs felületeikből, így érdekeik egybevágának, segítséget nyújtanak egymásnak. Üzleti céljaik egybevágának, mind addig, amíg a Tech-óriások nem próbálják elvonni a pénzügyi elitől a pénzügyi irányítást, és saját digitális pénzt akarnak bevezetni (jelenleg legerősebben a Bitcoint próbálják építeni). Most még egyezségek vannak a pénzügyi elit és a Tech-óriások között, de a Tech-óriások az AI segítségével egyre nagyobbra nőnek. Most még engednek, hiszen még átmeneti időszakban élünk, de a globális digitalizáció új kommunikációs nyelvet hozott létre, olyan digitális felületet, amin a pénzmozgások nyelvén lehet beszélni, és így lehet irányítani – ezért fontos a Bitcoin, mint az első nagyon komoly kísérlet, és új hatalomtechnikai eszköz. A tőzsde is az volt a maga korában – komoly kommunikációs nyelv emberek között, bizonyos értelemben véve egy sakkjáték –, de a pénzügyi elit még folyamatosan be volt kötve a politikusokhoz egy oda-vissza játékban. Most még ezt a kort éljük.

A pénzügyi elit előre menekül, és megpróbálja bevásárolni magát az elektromos pénzbe, kriptovalutába, mely óriási feltörekvő üzletnek látszik.

A pénzügyi elit nem akar kimaradni az e-pénzben rejlő anyagi haszonszerzésből. Érdekes, hogy olyan lehetőségbe fektet be a pénzügyi elit, ami eredetileg éppen az ő kikerülésükre jött létre. Ez utóbbi magyarázza azt is, hogy miért támogatja Trump ezt a fizetőeszközt. Az, hogy az írott sajtó háttérbe szorulása és a televízió jelentőségének csökkenése után a digitális médiába investált a globalista pénzügyi elit, az köztudomású. Most azonban saját korábbi kihívóival kényszerül szövetségbe, mivel feltűnt egy újfajta pénz-forma.